Gösta Ekman

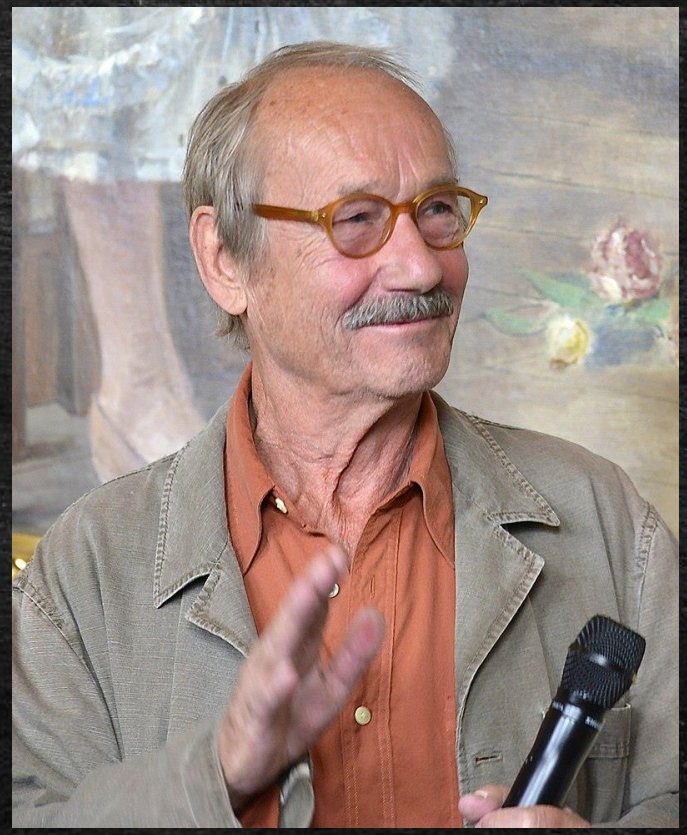

https://sv.wikipedia.org/wiki/G%C3%B6sta_Ekman_(den_yngre)#/media/File:G%C3%B6sta_Ekman_in_August_2014.jpg

Delvis en Malmöbo (ungdom) (Limhamn)
Mellan 1950 och 1955 bodde han i den så kallade Frimanska villan, nära 4:an ändhållplats och med utsikt över Öresund. (Limhamn)

Text wikipedia

Gösta Ekman

Hans Gösta Gustaf Ekman (den yngre), född 28 juli 1939 i Engelbrekts församling i Stockholm, död 1 april 2017 i Stockholm, var en svensk skådespelare och regissör. Han föddes in i en skådespelarfamilj, som son till Hasse Ekman och sonson till Gösta Ekman den äldre. Hans mor var Agneta Wrangel. Ekman arbetade mestadels med komedier på film och teater och blev inte minst känd för sina många roller hos Hasseåtage och som Charles-Ingvar Jönsson i Jönssonligan-filmerna. 1980 spelade han titelrollen i Papphammar, en serie kortfilmer av slapstick-karaktär.

Bakgrund

Gösta Ekman började sin karriär som regiassistent åt sin far Hasse Ekman i mitten av 1950-talet. Han var även regiassistent åt Ingmar Bergman under en kort period. Enligt Kalle Lind fick Gösta Ekman jobbet som regiassistent åt Bergman i filmen Smultronstället, då Bergman ville att det skulle stå Ekman, Bergman och Sjöström i förtexterna till filmen. Så småningom fick han börja agera framför kameran, det var ju trots allt skådespelare han ville bli.

Komedi och annat

År 1963 började hans mångåriga samarbete med Hans Alfredson och Tage Danielsson i revyn Konstgjorda Pompe på Gröna Lund. Det var genom Hasseåtages revyer som Gösta blev känd för den stora allmänheten. Han fick tidigt visa upp sin unika talang som ”snubbelkonstnär”, redan i revyn Gula Hund (1964) snubblade han omkring som Mahatman, han som har ”tingen emot sig”. Mera akrobatik och snubbel blev det i Herr Gunnar Papphammar i början av 1980-talet. Papphammar var en vidareutveckling av Carl Zetterström's serie Herr och fru Papphammar från 1978.
Gösta Ekman har inte enbart ägnat sig åt komik, han har gjort seriösa karaktärsroller både på film och på scen. Under 1960- och 1970-talen var han anställd vid Stockholms stadsteater. Ekman var en av grundarna av Turteatern.
Gösta Ekman hade också stor framgång som Charles-Ingvar "Sickan" Jönsson i de första fem filmerna om Jönssonligan. Han debuterade själv som filmregissör med Morrhår och ärtor (1985). Under 1990-talet medverkade han i många av hustruns Marie-Louise Ekmans produktioner, och gjorde rollen som poliskommissarie Martin Beck i en rad svensk-tyska filmproduktioner.

Efter skådespelarkarriären

I samband med premiären av filmen Asta Nilssons sällskap (2005) förklarade Gösta Ekman att han gjort sin sista roll, och att han därmed drog sig tillbaka från sin långa skådespelarkarriär. Kuriosa i sammanhanget är att Asta Nilssons sällskap är inspelad redan före Dalle-filmen Skenbart (2003), men alltså hade premiär efter denna.

Efter att ha slutat som skådespelare har han bland annat varit adjungerad professor i scenisk gestaltning vid Teaterhögskolan i Stockholm 2008–09 och regisserat på Dramaten.

Året som professor på Teaterhögskolan finns dokumenterat i Karin Helanders bok Den skrattretande teatern. Ett år med Gösta Ekman och hans vänner.

Mindre roller

Från vänster: Hans Alfredson, Lissi Alandh, Mille Schmidt, Tage Danielsson och Gösta Ekman med simborgarmärket 1962.
Gösta Ekman har en mycket liten roll i Lasse Åbergs filmkomedi Sällskapsresan, där han spelar en städerska som snabbt går in i och ut ur ett hotellrum. Han gör också en tillika minimal insats i Hans Alfredsons filmatisering av P&B där han agerar köande gäst på en restaurang.

Andra aktiviteter

Gösta Ekman var också en begåvad musikant och tecknare. Han spelar bl.a. den egenkomponerade pianomusiken[9] i Från och med herr Gunnar Papphammar. Ekman blev också en av Sveriges tidigaste rap-artister när han 1979 rappade signaturmelodin till Farbrorn som inte vill va' stor.

Familj

Gösta Ekman tillhörde skådespelarsläkten Ekman. Han var son till Hasse Ekman och Agneta Wrangel samt sonson till Gösta Ekman (den äldre) och Greta Ekman. Han är bror till Krister, Mikael och Stefan Ekman, halvbror till Fam Ekman samt farbror till Sanna Ekman.

Åren 1963–1974 var Gösta Ekman gift med Karl Gerhards adoptivdotter Fatima Svendsen (född 1944) med vilken han har sonen Måns Ekman (född 1964) och bildade en långlivad Amnestygrupp. Därefter var han 1979–1987 gift med Pia Harahap (född 1955), med vilken han adopterade två barn, Bille Ekman (född 1981) och Robin Ekman (född 1982). Från 1989 fram till sin död 2017 var han gift med Marie-Louise Ekman (född 1944